

CARTES AL DIRECTOR

Sobre el debat a Sant Pere

He de comunicar-li la perplexitat i el malestar en que les cinc candidatures que varem optar en el seu moment de no acudir al debat, hem tingut al lligir les declaracions del senyor Ferran Sarrià al article del seu periòdic del dia 18 de maig de 2007.

No entenem que després de rebre el nostre etenedor, i precis comunicat, hagi pogut fer les declaracions amb un seguit d'imprecisions, a saber:

Les preguntes de la part reglada, pertanyien a àmbits dels quals la immensa majoria de la població no n'ha estat, ni participada, ni informada degudament, referides al Pla General d'urbanisme, Participació Ciutadana, Zones Rurals, Possibilitat de creació de Mancomunitat i cohesió i arran de tot això la visió de com quedaria el Poble d'aquí deu anys a tenor de les nostres respostes.

Definitivament: aquesta presentació, que no debat, deixava clarament en mans del públic l'essència i els temes d'autèntic debat, el que pretenia l'organització es que es contemplessin "les

seves" preguntes, i deixava en mans del públic el debat real, i les autèntiques qüestions que preocupen als ciutadans: impostos, serveis, equipaments, etc. Per què no tenim el CAP, si la conselleria el té previst des del 2005? Per què no està ubicat l'IES si la conselleria està reclamant solars des del 2005? Ens milloraran els serveis i els manteniments dels barris? Tal i com imaginàvem, varen quedar sense resposta.

El senyor Sarrià fa esment al Consell del Poble i a la seva Comissió, quan hauria de deixar aquests organismes al marge. Doncs ni tots els promotors del acte són membres dels organismes esmentats, ni són els propis organismes els promotors.

Realment i tal com es va veure, la intenció dels organitzadors era el coneixement dels diferents programes? Algú va poder saber a través de les preguntes els objectius dels tres programes dels partits que hi van participar? No. El cert és que no es va fer des del públic ni una sola pregunta directa, ni referida als programes, ni a cap altre assumpte, és més un dels participants, es va permetre

menystenir i fer befa del Consell de Poble, organisme de Participació Ciutadana, dient que havia estat "una olla de grills".

No hi ha hagut promoció per a l'anul·lació del mal dit debat per part de cap de les candidatures signants de la declaració, la decisió es va prendre de manera consensuada i unànime, a la vista del format i del contingut de l'acte.

CiU, PP, ICV, GISP i C's
Sant Pere de Vilamajor.

Canviem els bolquers a la democràcia

Ja fa 30 anys que va néixer la democràcia al nostre país. Jo vaig viure la gestació i el part d'aquest nou model de societat a la meua adolescència, quan el meu cos i el meu esperit eren un autèntic "polvorí" d'hormones i emocions, a vegades contraposades. Ara ja tinc 45 i, com la majoria, faig una mica de panxeta, tinc la barba blanca, una hipoteca, la lletra del cotxe i dues filles universitàries.

En aquests 30 anys he après a modular les meves emocions, a escoltar abans de parlar, que els drets em

donen responsabilitats, a gaudir de la pluralitat i diversitat de pensament com a font d'enriquiment intel·lectual, a respectar i valorar altres idees... en una paraula, he madurat.

Pensava que si jo he estat capaç de madurar en aquest temps, la democràcia, tutelada i apadrinada per totes les institucions i intel·lectualitat d'aquest país, hauria tingut una evolució, si més no, semblant a la meua.

Quin error!
Quant t'acostes una mica, més a prop, a tot el procés democràtic, te n'adones que aquesta fràgil criatura encara porta bolquers, i que de ben segur que porta un gran "pastís" que deixa anar un tuf a intolerància, manca de respecte i rancúnia que espanta.

M'explico. Actualment visc a Sant Pere de Vilamajor, un poble del Vallès Oriental de tres mil i "pico" d'habitants. M'he decidit a donar suport a ISP, una de les vuit candidatures que es presenten a les properes eleccions municipals. Una candidatura de gent independent il·lusionada en aportar les seves idees, inquietuds i empena al govern municipal. Doncs bé, aquest cap de setmana passat, hem

estat víctimes d'una destrucció i desaparició selectiva, massiva i en diferents barris, de la majoria del nostre material de propaganda (pancartes i cartells).

Podria ser una bretolada? Ho podria ser. Però em sembla massa selectiva i dispersa geogràficament com per no apreciar una certa flaire d'intencionalitat, mala baba i voluntat d'entorpir les llibertats democràtiques.

Tant se val, si han estat simpatitzants exaltats, militants o candidats. Tant se val si han estat de tendències verdes, blaves o groguenques, tant se val. No cal anar a buscar culpables. En som tots de culpables per no haver estat capaços de desenvolupar i fer madurar la cultura del respecte a la diversitat, de la tolerància a la diferència i de la democràcia.

Més val que tots plegats, canviem d'actitud i deixem de ser uns pares irresponsables i descuidats i anem a canviar els bolquers de la democràcia, no fos cas que la pudor d'aquesta "tifa" pugui despertar en algú la temptació de retirar-nos la tutela i la pàtria potestat d'aquesta tendra criatura.

José Antonio Perellón
Sant Pere de Vilamajor

TRIBUNA OBERTA LLUÍS GARRIGA, directiu d'empresa i conseller nacional del PSC

Per Sant Celoni, Joan Castaño alcalde

En Joan Castaño ha demostrat que té un projecte ambiciós i engrescador, i que per sobre de tot creu en Sant Celoni i en la seva gent. Aquests anys ho ha fet bé, ha donat mostres clares de lideratge, d'una forma de ser, de pensar i d'actuar que parteix del coneixement del municipi i els neguits dels seus ciutadans i ciutadanes. Aquest lideratge, exercit amb vocació i rigor, és un valor personal i polític que genera confiança i un alt grau d'identificació de la gent amb el seu Alcalde.

Sap escoltar i interpretar els nous reptes d'un poble com Sant Celoni a partir

de l'exercici de la proximitat i la fermesa en la defensa d'un projecte compartit.

Representa millor que ningú un projecte de municipi que no es resigna i lluita. Que està orgullós de ser el que és. Que treballa per la igualtat d'oportunitats, en cultura, serveis, educació, sanitat i ocupació..., recolzant la creativitat i la innovació. En Joan Castaño ens proposa unir les dues estratègies que els reptes de futur requereixen: un nou salt endavant per enfortir la cohesió social i defensar la convivència sobre la base d'un poble que creix, millora i progressa.

Si en un aspecte hi ha diferència clara entre un govern progressista i un de conservador, és en el convenciment ferm que la missió principal de les administracions és garantir la igualtat d'oportunitats de totes les persones. Només assegurant l'accés als dret universals de la Salut, l'Educació, el Treball, l'Habitatge i la Cultura, tindrem un Sant Celoni de ple equilibri i cohesió social. En Joan Castaño no només creu en aquests valors, sinó que els aplica i els aplicarà de totes totes.

Per això en Joan Castaño ha de seguir sent l'alcalde de Sant Celoni, l'alcalde de la gent. I és que la gent

creu en la persona i en el polític. Ens ha demostrat que la combinació de valors i convicció en un projecte de poble, són els ingredients que Sant Celoni necessita avui.

Ja ho sabem, li agrada treballar amb la gent, li agrada caminar per Sant Celoni, recórrer cada racó del municipi i parlar amb els ciutadans i les ciutadanes. En Joan porta Sant Celoni al cap i al cor, fa molts anys que està pensant i treballant, que està definint el futur de Sant Celoni.

Els propers anys són decisius per al nostre municipi. Estem posant les bases per

definir el futur de Sant Celoni. Els nous projectes sanitaris, assistencials, educatius, les infraestructures... ens permetran fer front a les noves necessitats de la gent de Sant Celoni i La Batllòria. Uns anys en els que convé un alcalde i un govern amb empena, un alcalde i un govern sense masses hipoteques.

No s'hi val a badar, que ningú es distregui. Diumenge aneu a votar amb la il·lusió i l'orgull de sentir-nos ciutadans i ciutadanes de Sant Celoni i torneu a fer confiança a Joan Castaño, l'alcalde de la gent.